

истинному дарителю жизни приносится зелень, которая ранее посвящалась языческим богам.

Третий характерный аспект христианского миропреображения – онтологический. Миропреображение должно произойти на бытийственном уровне, то есть христианство не может быть сведено только к богословию или христианской морали: ведь не одно и то же «знать о Христе» и «знать Христа». Лишь одного учения Христа недостаточно, нужен Сам Христос. Его реальные Плоть и Кровь получают верующие в церковном таинстве Причастия, приобщаясь к великому таинству Любви, у которой есть власть преодолевать закон распада – онтологическую смерть. И не только человек, а весь мир обновляется благодатью Божией: освящается и вода в праздник Крещения, и плоды на праздник Преображения.

Четвертый характерный аспект христианского миропреображения – синергия, или соработничество, сотрудничество Божественного и земного. Преображение не уничтожает человеческое и материальное. Так, согласно христианскому учению Бог является во плоти, приходит на землю, чтобы мир не уничтожить, а преобразить, обновить. Это говорит о том, насколько глубок человек согласно христианскому учению. Он может вместить самого Бога, не переставая быть человеком. Силой преобразования человек становится новым. Царство Божие подобно дрожжевой закваске, брошенной в тесто. Она должна сквасить тесто изнутри, не разрушая его, а преобразяя, обновляя. Подобный подход касается не только человеческого, но и материального начала в целом. Так, на Фаворской вершине одежды Христа стали белыми как снег – но в то же время оставались одеждами.

Таким образом, тематика преобразования пронизывает всю христианскую культуру, является его внутренней сутью. Мы встречаем его в Писании и богословии, в аскетике и обрядах, в миссионерстве и проповеди, традициях и обычаях. Силою Божьего преобразования весь мир обновляется, просвещается, воскрешается.

Лященко Ірина Сергіївна

*Викладач кафедри музикознавства,
інструментальної та хореографічної підготовки
КПІ ДВНЗ «КНУ»*

СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ МАСОВОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

1. Постановка проблеми визначення феномену «масової музичної культури» (в історичному та жанрово-стильовому аспектах). Огляд концепцій В. Конен, О. Орлової, А. Васюріної в контексті теми дослідження.

2. Огляд теорії В. Холопової (див.: Холопова В.Н. Музыка как вид искусства, 2000. – С. 7-23) як основи дослідження соціальних функцій різноманітних явищ музичної культури минулого і сучасності. Співвіднесення сутнісних та формальних соціальних функцій масової музичної культури з основними положеннями концепції В. Холопової. Внаслідок проведеного аналізу зроблено висновок про відповідність всіх названих дослідницею тенденцій механізмам функціонування масової музики в сучасному соціумі. Зокрема, найбільш симптоматичними в контексті нашого дослідження видаються комунікативна функція, функція «віддзеркалення дійсності», гедоністична функція.

3. «Наріжним каменем» соціальних аспектів масової музичної культури (крім названих), на нашу думку, можна вважати ідеологічну функцію. Характеристика поглядів Х. Ортеги-і-Гасета, К. Гірца, Г. Хоріної на даний аспект проблеми. Результатом аналітичних спостережень за найбільш значущими сферами використання ідеологічних можливостей масової культури (зокрема, політичної та економічної), роздумів про місце особистості в ракурсі досліджуваної проблеми стали певні актуальні висновки. Загалом, «ідеологія в епоху масової комунікації виконує функцію “прихованого” програмування інтерпретацій соціальної дійсності, коли і сприйняття подій, і їх оцінка задаються ззовні, але при цьому здійснюється самими суб'єктами соціальних відносин» (Хорина Г.П. Что такое идеология и нужна ли она в современном мире?). Отже, теоретико-методологічний аналіз цього «прихованого», але впливового соціокультурного фактору залишається актуальним напрямком культурологічних та соціально-філософських досліджень.